

gering – nu skal jeg ikke forsvare den daværende regering – plus den daværende regerings parlamentariske grundlag til, at det hul skulle fyldes op. Det var alle enige om; det var Venstres daværende ordfører, som var hr. Thor Pedersen, fuldstændig enig i. Han var ikke så indstillet på at give så mange penge som De Konservatives forskningspolitiske ordfører, hr. Brian Mikkelsen, for han var jo helt ustyrlig.

Kl. 16.15

Virkeligheden er bare, at da den nuværende regering kom til, var der ikke så meget kraft i bøssen, som der var før valget, og det er ikke nok at fylde op, hvis man skal opnå Barcelonamålsætningen, så skal der faktisk – ud over de 7 mia. kr. for at holde status quo – 6 mia. kr. oveni.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu må hr. Ole Sohn undskylde, at jeg står og trækker på smilebåndet, det er ikke for på nogen måde at nedgøre et formentlig velment indlæg, men det er da utroligt at stå og tale om, at der var en vilje til at fylde op, og det står man og siger til en regering, der har fyldt op og er kommet med en lang række forslag, som betyder, at der på de sidste 2 års finanslove er bevilget 7,3 mia. kr.

Jeg vil godt sige til hr. Ole Sohn om den der vilje, at det førte bare ikke til noget. Det kunne vi se, og det kan man stadig væk se, for man kan jo slå op i finanslovene 2-3 år tilbage og se, hvad der står i overslagsårene. Godt 7 mia. kr. står der.

Hvis ikke det er sandheden, så må hr. Ole Sohn jo svare på, hvor de 7,3 mia. kr. er blevet af, som den her regering har prioriteret og fået vedtaget i finanslovene de sidste 2 år. Hvor er de penge henne? De er da ikke forsvundet ud i den blå luft, går jeg ud fra.

Så det der med den gode vilje rækker ikke. Der skal handling til, som den her regering har vist i hvert fald i de sidste 2 års finanslove, og ikke med 1 mia. kr. om året.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er meget forundret over, at videnskabsministeren slet ikke har fattet, hvad forslaget går ud på med hensyn til Barcelonamålsætningen. Det er ikke 1 mia. kr. om året, det er 1 mia. kr. ekstra

ud over det niveau, vi har i dag. I dag bruger vi godt 10 mia. kr. til forskning, og det skal op på 16 mia. kr. for at komme op på 1 pct. af BNP. Det er virkeligheden.

Når jeg siger det med viljen, er det jo bare en konstatering af den faktiske virkelighed. Vi sad og forhandlede finanslov i efteråret 2001. Der var et konstateret flertal for at overtrumfe den daværende regering i, hvad der skulle bruges i penge til forskning, fordi der var enighed – i øvrigt også med den daværende opposition – om, at der skulle bruges flere penge. Når det kun blev ved viljen, så var det sådan set – og det troede jeg da også, at videnskabsministeren var klar over – fordi der blev udskrevet valg, så man fik ikke færdiggjort forhandlingerne. Der var en ny regering, der skulle til, og da den nye regering kom til, var der ikke så mange penge, heller ikke i V's og K's optik, som de havde ønsket at bruge før valget.

Det var bare den virkelighed, jeg forsøgte at beskrive.

Vi kan godt prøve at finde tilbage i arkiverne, det synes jeg sådan set kunne være ret interessant, om ikke andet så i hvert fald for historieforskningen og den almindelige retoriks skyld.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu tror jeg ikke, at jeg på det helt elementære grundlag behøver at blive belært om lige det her område. Men til gengæld kunne det måske være vigtigere, hvis det var således, at hr. Ole Sohn forholdt sig til virkeligheden.

Jeg må bare sige til hr. Ole Sohn, at der sikkert er foregået mange velmenende studiekredse i SF og i mange andre relevante politiske fora både i 1999, 2000 og 2001 osv.

Det, jeg må forholde mig til, den opgave, der lå på mit bord, da jeg fik ansvaret for det her område i november 2001, var et kæmpe hul. Derfor kan jeg bare sige det igen og gentage det helt enkelt: Hvis det var således, at der ikke var et hul, hvor er de 7,3 mia. kr. så blevet af? De er selvfølgelig blevet brugt til at opfylde det hul, fordi hr. Ole Sohns gode vilje ikke rakte til, at det blev besluttet, at der skulle flere penge til. Det har regeringen sørgt for, og det tror jeg der er mange der er meget, meget tilfredse med i dag.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.